

*Nieuwe regeling betreffende de uitoefening
van de detailhandel*

(Vestigingswet detailhandel)

GEWIJZIGD ONTWERP VAN WET

Nr. 8

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is voor de detailhandel één algemeen geldende vestigingsregeling, ter vervanging van de onderscheidene voor dat gebied van het bedrijfsleven geldende regelingen krachtens de Vestigingswet Bedrijven 1954 (*Stb.* 1964, 66), vast te stellen en, mede in verband met die regeling in laatstgenoemde wet enkele wijzigingen aan te brengen;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1. 1. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt verstaan onder:

a. goederen: roerende lichamelijke zaken, met uitzondering van binnenlandse en buitenlandse wettige betaalmiddelen;

b. uitoefening van de detailhandel: het bedrijfsmatig aan particulieren verkopen van goederen;

c. landbouw: de akkerbouw, weidebouw, veehouderij, pluimveehouderij, fruitteelt, tuinbouw – daaronder begrepen het kweken van bomen, bloemen en bloembollen –, de teelt van griendhout en elke andere vorm van bodemcultuur;

d. ambulante handel: markthandel, straathandel en handel te water, alsmede verkoop aan de huizen van afnemers, een en ander met uitzondering van verkoop in een besloten ruimte;

e. bedrijfsleider: degene die algemene leiding geeft aan de uitoefening van de detailhandel in de onderneming, waarin hij werkzaam is;

f. veiling: een niet-executoriale verkoping van goederen, welke in het openbaar bij opbod, afslag of inschrijving wordt gehouden, of waarbij aan publiek, hetwelk daartoe is uitgenodigd of tevoren van de verkoping in kennis is gesteld, gelegenheid wordt gegeven om te bieden, af te mijnen of in te schrijven;

g. ongeregelde goederen: goederen, die wegens hun aard of uitvoering, hun herkomst of de staat, waarin zij verkeren, niet tot de algemeen gangbare goederen kunnen worden gerekend;

h. Onze Minister: Onze Minister van Economische Zaken.

2. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt mede verstaan onder:

a. uitoefening van de detailhandel: het bedrijfsmatig verrichten van een of meer van de bij algemene maatregel van bestuur aangewezen handelingen, welke naar Ons oordeel als eenvoudige ambachtelijke of dienstverlenende handelingen zijn aan te merken, voor zover dit, gelet op de aard van de handelingen, geschiedt in rechtstreeks verband met het in de uitoefening van de detailhandel verkopen van goederen;

b. onderneming: een bedrijf, waarmede niet wordt beoogd het maken van winst.

Artikel 2. 1. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt onder uitoefening van de detailhandel niet verstaan het verkopen van:

- a.* goederen in de uitoefening van ambulante handel;
- b.* gebruikte of ongeregelde goederen, behoudens voor zover deze behoren tot een of meer van de bij algemene maatregel van bestuur aangewezen categorieën, dan wel
- c.* goederen, voor zover dit valt aan te merken als het houden van een veiling.

2. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt onder een vergunning of ontheffing krachtens de Vestigingswet Bedrijven 1954 (*Stb.* 1964, 66) niet verstaan een vergunning of ontheffing, strekkende tot het uitoefenen van het beperkte levensmiddelenbedrijf, bedoeld in artikel 48 van het Vestigingsbesluit levensmiddelenbedrijven 1961 (*Stb.* 1967, 353), het beperkte textielbedrijf, bedoeld in artikel 15 van het Vestigingsbesluit kleinhandel in textielgoederen 1962 (*Stb.* 26), het beperkte gebruiksartikelenbedrijf, bedoeld in artikel 8 van het Vestigingsbesluit gebruiksartikelenbedrijven 1966 (*Stb.* 129), of de kleinhandel in schrijfwaren, bedoeld in artikel 7 van het Vestigingsbesluit kantoorartikelenhandel 1967 (*Stb.* 570).

Artikel 3. 1. Het is verboden de detailhandel uit te oefenen zonder vergunning van de Kamer van Koophandel en Fabrieken.

2. Het eerste lid geldt niet ten aanzien van het verkopen van:

- a.* drukwerk,
- b.* met de hand of op andere wijze geschreven stukken of veeleelvoudingen daarvan,
- c.* films, platen, cilinders, rollen, banden, draad of dergelijke voorwerpen, waarop beelden, klanken, of beelden en klanken zijn opgenomen,
- d.* constructietekeningen, ontwerpen of maquettes, dan wel voorwerpen, die bestemd zijn om als voorbeeld te dienen van of voor bestaande of te vervaardigen goederen en niet bruikbaar zijn voor andere doeleinden,
- e.* voortbrengselen van beeldende kunst,
- f.* water of door leidingen naar de verbruiker aangevoerd gas,
- g.* drank in een ondernemingsonderdeel, waarin een horecabedrijf als bedoeld in artikel 3, eerste lid, onder *a*, van de Drank- en Horecawet (*Stb.* 1964, 386) of het slijtersbedrijf, bedoeld in artikel 3, eerste lid, onder *b*, van die wet, wordt uitgeoefend,
- h.* drogerijen, geneesmiddelen, verbandmiddelen of ontsmettingsmiddelen door apothekhoudende geneeskundigen of diergeneeskundigen,
- i.* schepen, die in een van de in de artikelen 314 en 319 van het Wetboek van Koophandel bedoelde registers zijn ingeschreven,

j. goederen in een onderneming, waarin een bedrijf op het gebied van de nijverheid, de landbouw, de visserij, het ambacht of de dienstverlening dan wel het apothekersbedrijf wordt uitgeoefend, mits die uitoefening een wezenlijk bestanddeel van de totale bedrijfsuitoefening in de onderneming uitmaakt en het verkopen van die goederen, gelet op de aard daarvan, geschiedt in rechtstreeks verband met de uitoefening van dat bedrijf,

k. goederen in een onderneming, waarin ten hoogste een jaar geleden soortgelijke goederen aan particulieren werden verkocht en tegelijkertijd een bedrijf als onder *j* bedoeld werd uitgeoefend, mits die uitoefening een wezenlijk bestanddeel van de totale bedrijfsuitoefening in de onderneming uit-

maakte en het verkopen van die soortgelijke goederen, gelet op de aard daarvan, geschiedde in rechtstreeks verband met de uitoefening van dat bedrijf,

1. goederen in het kader van een door Onze Minister voor de toepassing van dit artikel erkende tentoonstelling,

m. goederen door een afbetalingsfinancier als bedoeld in artikel 1, onder *e*, van de Wet op het afbetalingsstelsel 1961 (*Stb.* 218) bij een overeenkomst, door het aangaan waarvan hij aan een afbetalingstransactie deelneemt in de zin van het in dat artikel, onder *b*, bepaalde, dan wel

n. goederen, behorende tot een of meer van de bij algemene maatregel van bestuur aangewezen categorieën in de daarbij bepaalde, naar Ons oordeel bijzondere gevallen.

3. Indien in een geval als in het tweede lid, onder *k*, bedoeld de betrokkene vóór het verstrijken van de daar bedoelde termijn een aanvraag om een vergunning of een ontheffing van het in het eerste lid vervatte verbod heeft ingediend, geldt dat verbod ten aanzien van hem voorts niet, totdat de vergunning of ontheffing is verleend, dan wel, indien deze is geweigerd, totdat sedert het tijdstip, na hetwelk tegen de weigering geen beroep meer openstaat, twee maanden zijn verlopen.

Artikel 4. 1. Een vergunning wordt uitsluitend verleend, indien door een bedrijfsleider wordt voldaan aan bij algemene maatregel van bestuur te stellen eisen van bekwaamheid voor de detailhandel.

2. Onze Minister wijst de bewijsstukken aan, uit een of meer waarvan het voldoen aan de gestelde eisen moet blijken. Voor wat betreft bewijsstukken, die worden afgegeven op grond van het met gunstig gevolg afleggen van een examen, kan bij de aanwijzing worden bepaald, dat deze slechts geldt, voor zover met betrekking tot dat examen een door Onze Minister goedgekeurd examenreglement is in acht genomen.

3. In afwijking van het in het eerste lid bepaalde wordt een vergunning tevens verleend, indien door twee bedrijfsleiders gezamenlijk aan de gestelde eisen wordt voldaan in diervoege, dat het bewijsstuk, waarover de een beschikt, tezamen met het bewijsstuk, waarover de ander beschikt, door Onze Minister voor de toepassing van de onderhavige bepaling is aangewezen als samenstel van bewijsstukken, waaruit het voldoen aan de gestelde eisen blijkt. Voor de toepassing van deze bepaling kunnen uitsluitend worden aangewezen bewijsstukken, welke zijn afgegeven vóór het verstrijken van een bij algemene maatregel van bestuur vast te stellen termijn van ten hoogste acht jaar na het tijdstip, waarop deze wet in werking treedt.

Artikel 5. 1. Onze Minister bepaalt welke gegevens de aanvraag om een vergunning dient te bevatten. Hij kan daarbij het gebruik van formulieren, waarvan het model door hem wordt vastgesteld, voorschrijven.

2. De aanvraag wordt geacht niet te zijn ingediend, zolang de krachtens het eerste lid verlangde gegevens niet op de in dat lid bedoelde wijze zijn verstrekt of het ingevolge artikel 15 verschuldigde bedrag niet is betaald.

3. De aanvraag gaat vergezeld van de nodige krachtens artikel 4 aangewezen bewijsstukken.

4. Op de aanvraag wordt binnen een maand beslist.

Artikel 6. 1. Op de aanvraag om een vergunning wordt beslist door de Kamer van Koophandel en Fabrieken, binnen welker gebied de onderneming is of zal worden gevestigd.

2. Indien de onderneming buiten Nederland is of zal worden gevestigd, wordt op de aanvraag beslist door de Kamer van Koophandel en Fabrieken voor Rotterdam.

Artikel 7. 1. De vergunning wordt geweigerd:

a. indien niet is aangetoond, dat door een bedrijfsleider of, in een geval als bedoeld in artikel 4, derde lid, door twee bedrijfsleiders gezamenlijk aan de gestelde eisen wordt voldaan.

b. indien redelijkerwijs moet worden aangenomen, dat een in de vergunning te vermelden bedrijfsleider, anders dan overeenkomstig een voorlopige vergunning of ontheffing krachtens deze wet of de Vestigingswet Bedrijven 1954, tevens bedrijfsleider of beheerder in de zin van deze of genoemde wet buiten de betrokken onderneming zal zijn;

c. indien redelijkerwijs moet worden aangenomen, dat de feitelijke toestand niet met het in de aanvraag vermelde in overeenstemming zal zijn.

2. Het eerste lid, onder *a*, is niet van toepassing, ingeval de vergunning is gevraagd door de weduwe van een vergunninghouder, die in zijn vergunning tevens als bedrijfsleider was vermeld, dan wel door minderjarige wettige of wettelijk erkende kinderen van hen of een hunner, uitsluitend met het oog op zijn vervanging als bedrijfsleider door zijn weduwe of een dergelijk kind.

3. Een met toepassing van het tweede lid verleende vergunning geldt van het tijdstip van het overlijden van de daar bedoelde vergunninghouder af. Indien zij is verleend met het oog op het optreden van een kind als bedrijfsleider, geldt zij gedurende vijf jaar of, indien het kind op dat tijdstip de leeftijd van achttien jaar nog niet had bereikt, tot het bereiken van de leeftijd van drie en twintig jaar.

Artikel 8. 1. Weigering van de vergunning wordt aan de aanvrager onder opgave van redenen bij aangetekende brief medegedeeld.

2. Indien geen der in artikel 7 bedoelde weigeringsgronden aanwezig is, wordt de vergunning verleend.

3. De vergunning vermeldt de bedrijfsleider, door wie aan de gestelde eisen wordt voldaan of, in een geval als bedoeld in artikel 4, derde lid, de twee bedrijfsleiders, door wie gezamenlijk aan de gestelde eisen wordt gedaan.

4. Artikel 5, eerste lid, tweede volzin, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 9. Bij overgang van de onderneming op rechtverkrijgenden onder algemene titel van de vergunninghouder, die in de vergunning niet als bedrijfsleider is vermeld, gaat de vergunning op die rechtverkrijgenden over.

Artikel 10. 1. De vergunning vervalt:

a. wanneer na haar dagtekening zes maanden zijn verlopen, zonder dat met de uitoefening van de detailhandel een aanvang is gemaakt;

b. wanneer de uitoefening van de detailhandel gedurende een jaar, anders dan wegens overmacht, ononderbroken gestaakt is geweest;

c. indien een daarin vermelde bedrijfsleider deze hoedanigheid op het tijdstip, waarop met de uitoefening van de detailhandel een aanvang wordt gemaakt, niet bezit, onmiddellijk na dat tijdstip;

d. wanneer een daarin vermelde bedrijfsleider deze hoedanigheid verliest;

e. wanneer een daarin vermelde bedrijfsleider, anders dan overeenkomstig een voorlopige vergunning of een ontheffing krachtens deze wet of de Vestigingswet Bedrijven 1954, tevens bedrijfsleider of beheerder in de zin van deze of genoemde wet buiten de betrokken onderneming wordt.

2. Het eerste lid, onder *d* en *e*, is niet van toepassing gedurende een faillissement. Bij het eindigen hiervan vervalt de vergunning echter, indien een der in die bepalingen bedoelde omstandigheden is ingetreden.

Artikel 11. 1. Indien een vergunning vervalt, kan voor de betrokken onderneming een voorlopige vergunning worden verleend. De artikelen 4, 5, derde lid, 7, 8, tweede en derde lid, en 10 zijn niet van toepassing.

2. De voorlopige vergunning geldt gedurende zes maanden, gerekend van het tijdstip van het vervallen van de vergunning af. Indien de houder inmiddels een aanvraag om een nieuwe vergunning of een ontheffing van het in artikel 3 vervatte verbod heeft ingediend, geldt zij verder, totdat deze is verleend, dan wel, indien deze is geweigerd, totdat sedert het tijdstip, na hetwelk tegen de weigering geen beroep meer openstaat, twee maanden zijn verlopen.

Artikel 12. 1. Een vergunning wordt ingetrokken, indien de te harer verkrijging verstrekte gegevens zodanig onjuist of onvolledig blijken, dat op de aanvraag een andere beslissing zou zijn genomen, als bij de beoordeling daarvan de juiste omstandigheden volledig bekend waren geweest.

2. De intrekking wordt aan de houder onder opgave van redenen bij aangetekende brief medegedeeld. Zij wordt eerst van kracht, wanneer daartegen geen beroep meer openstaat.

Artikel 13. 1. Behoudens het bij het tweede lid bepaalde verleent het Hoofdbedrijf voor de Detailhandel van het in artikel 3 vervatte verbod op aanvraag ontheffing:

a. indien naar zijn oordeel sprake is van een bijzonder geval en gewichtige belangen tot het verlenen van een ontheffing aanleiding geven;

b. indien het bepaalde in een richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen met betrekking tot de vestiging van natuurlijke personen en vennootschappen op het grondgebied van een der Lid-Staten van de Europese Economische Gemeenschap of met betrekking tot het verrichten van diensten door natuurlijke personen en vennootschappen op dat grondgebied, tot het verlenen van een ontheffing aanleiding geeft.

2. Een ontheffing wordt niet verleend, indien:

a. de betrokkene op het tijdstip, waarop de aanvraag wordt ingediend of op de aanvraag wordt beslist, de detailhandel of een krachtens artikel 4 of 16 van de Vestigingswet Bedrijven 1954 aangewezen bedrijf, in strijd met het bij deze wet onderscheidenlijk krachtens genoemde wet bepaalde, uitoefent of kortelings heeft uitgeoefend, dan wel

b. er aanwijsbare omstandigheden zijn, welke het vermoeden rechtvaardigen, dat de betrokkene met het oog op het verkrijgen van een ontheffing de onderneming of het ondernemingsonderdeel, waarin de detailhandel of een bedrijf als vorenbedoeld wordt uitgeoefend, tijdelijk aan een ander heeft overgedragen.

3. Het tweede lid is niet van toepassing, indien:

a. de betrokkene aannemelijk heeft gemaakt, dat hij gedurende de gehele periode, waarin hij de detailhandel of het aangewezen bedrijf in strijd met het bij deze wet onderscheidenlijk krachtens de Vestigingswet Bedrijven 1954 bepaalde heeft uitgeoefend, onbekend was met het daartoe strekkende verbod en hem van die onwetendheid redelijkerwijs geen verwijt kan worden gemaakt;

b. de betrokkene aannemelijk heeft gemaakt, dat hij met de door hem uit te oefenen detailhandel in een behoefte zal voorzien, waarin niet andere ondernemers, niet in strijd handelende met het bij deze wet bepaalde, bereid en redelijkerwijs in staat zijn te voorzien.

4. De ontheffing kan onder geen andere beperking dan die tot een bepaalde tijd worden verleend. Aan de ontheffing kunnen voorschriften worden verbonden. In deze gevallen wordt de beslissing aan de aanvrager bij aangetekende brief medegedeeld.

5. Op een aanvraag om een ontheffing wordt binnen vier maanden beslist.

6. De ontheffing vermeldt een bedrijfsleider.

7. Onze Minister stelt regelen voor de beslissing op aanvragen om een ontheffing. Deze regelen kunnen voorwaarden inhouden, waaraan voor het verkrijgen van een ontheffing moet worden voldaan.

8. De artikelen 5, eerste en tweede lid, 8, eerste lid, 10, eerste lid, onder *a—d*, en 12 zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 14. Een aanvraag om een vergunning of een ontheffing wordt ingediend bij de Kamer van Koophandel en Fabrieken, binnen welker gebied de onderneming is of zal worden gevestigd of, indien de onderneming buiten Nederland is of zal worden gevestigd, bij de Kamer van Koophandel en Fabrieken voor Rotterdam.

Artikel 15. 1. Bij het indienen van een aanvraag om een vergunning of een ontheffing moet een bij algemene maatregel van bestuur vast te stellen bedrag worden betaald.

2. Hetgeen aan een Kamer van Koophandel en Fabrieken is betaald bij het indienen van aanvragen om een ontheffing, wordt tussen het Hoofdbedrijfschap voor de Detailhandel en die Kamer verdeeld.

3. Onze Minister kan regelen stellen inzake de wijze van verdeling, alsmede de wijze en het tijdstip van afrekening.

Artikel 16. De ondernemer is verplicht het hem toegezonden exemplaar van de beschikking tot verlening van een vergunning of een ontheffing te allen tijde ten kantore dier onderneming aanwezig te hebben en aan de met het opsporen van overtredingen van deze wet belaste ambtenaren op hun verzoek ter inzage te geven.

Artikel 17. Het is verboden ter zake van een aanvraag om een vergunning of een ontheffing onjuiste of onvolledige gegevens, dan wel ter zake van een verzoek als in artikel 18, tweede lid, bedoeld onjuiste gegevens te verstrekken.

Artikel 18. 1. De op het tijdstip, waarop deze wet in werking treedt, geldende vergunningen en ontheffingen krachtens de Vestigingswet Bedrijven 1954, in hoofdzaak strekkende tot het uitoefenen van de detailhandel dan wel strekkende tot het uitoefenen van het woninginrichtersbedrijf, bedoeld in artikel 31 van het Vestigingsbesluit meubileringsbedrijven 1962 (*Stb.* 25) of het uitoefenen van de kantoorboekhandel of de kantoor-machinehandel, bedoeld in de artikelen 3 en 11 van het Vestigingsbesluit kantoorartikelenhandel 1967, gelden met terugwerkende kracht tot hun dagtekening als vergunningen onderscheidenlijk ontheffingen krachtens deze wet voor het uitoefenen van de detailhandel in de gehele onderneming. Een vergunning of ontheffing, welke voor een bepaalde tijd geldt, vervalt — onverminderd het in de artikelen 7, derde lid, 10, eerste lid, onder *a* en *b*, 11, tweede lid, 13, vierde en achtste lid bepaalde — op het tijdstip, waarop aan de houder een nieuwe vergunning of ontheffing krachtens deze wet is verleend.

2. Indien van degenen, die op het in het eerste lid bedoelde tijdstip in de betrokken onderneming bedrijfsleider zijn, geen als zodanig in de vergunning of ontheffing is vermeld, vervalt die vergunning of ontheffing — onverminderd het in de artikelen 7, derde lid, 10, eerste lid, onder *a* en *b*, 11, tweede lid, en 13, vierde en achtste lid, bepaalde — vier maanden na dat tijdstip, tenzij de Kamer van Koophandel en Fabrieken daarin voor dat tijdstip alsnog een bedrijfsleider heeft vermeld. De vermelding geschiedt op grond van en overeenkomstig een schriftelijk verzoek van de houder, behelzende een opgave van de te vermelden bedrijfsleider, en wordt door de Kamer gewaarmerkt. De artikelen 5, vierde lid, 6 en 14 zijn van overeenkomstige toepassing.

3. Ten aanzien van een overeenkomstig het tweede lid aangevulde vergunning of ontheffing zijn artikel 10, eerste lid, onder *e*, en artikel 13, achtste lid, juncto genoemd onderdeel, niet van toepassing, behoudens indien op het tijdstip van de vermelding met de uitoefening van de detailhandel nog geen aanvang is gemaakt.

4. Behoudens in het geval, bedoeld aan het slot van het derde lid, vervalt een overeenkomstig het tweede lid aangevulde

vergunning of ontheffing, indien de daarbij vermelde bedrijfsleider die hoedanigheid op het tijdstip van die vermelding niet bezit, onmiddellijk na dat tijdstip.

Artikel 19. 1. Ten aanzien van hen, die op het tijdstip, waarop deze wet in werking treedt, de detailhandel uitoefenen overeenkomstig een vergunning of ontheffing als in artikel 18, eerste lid, bedoeld, welke voor een bepaalde tijd geldt, dan wel uitsluitend anders dan overeenkomstig een vergunning of ontheffing als in dat lid bedoeld, geldt het in artikel 3 vervatte verbod niet gedurende drie maanden na dat tijdstip.

2. Indien zij binnen die termijn een vergunning of ontheffing krachtens deze wet hebben gevraagd, geldt het verbod ook na afloop van die termijn niet, totdat de vergunning of ontheffing is verleend, dan wel, indien deze is geweigerd, totdat sedert het tijdstip, na hetwelk tegen de weigering geen beroep meer openstaat, twee maanden zijn verlopen.

Artikel 20. 1. Aan een ieder wordt op diens aanvraag, ingediend binnen drie maanden na het tijdstip, waarop deze wet in werking treedt, een vergunning verleend, indien — behoudens het in het derde lid bepaalde — in de betrokken onderneming wordt voldaan aan door Onze Minister te stellen voorwaarden voor ondernemers en bedrijfsleiders.

2. Deze voorwaarden hebben betrekking op en kunnen slechts betrekking hebben op:

a. het aantonen door de ondernemer, dat in zijn onderneming, voor zover het de detailhandel betreft, wordt voldaan aan door Onze Minister gestelde eisen van kredietwaardigheid;

b. het volgen door een bedrijfsleider van onderwijs betreffende de krachtens deze wet gestelde eisen van bekwaamheid voor de detailhandel bij een der hiertoe door Onze Minister aangewezen instellingen.

3. Aan de voorwaarden behoeft niet te worden voldaan in een onderneming, waarin op het in het eerste lid bedoelde tijdstip door het uitsluitend of in overwegende mate verkopen van goederen, behorende tot een of meer van de bij algemene maatregel van bestuur aangewezen categorieën, of goederen in een of meer van de bij die maatregel aangewezen gevallen in belangrijke mate de detailhandel uitsluitend anders dan in strijd met het krachtens de Vestigingswet Bedrijven 1954 bepaalde wordt uitgeoefend. Die aanwijzing kan uitsluitend categorieën goederen of gevallen behelzen, voor het verkopen waarvan onderscheidenlijk waarin op het in het eerste lid bedoelde tijdstip geen vergunning als in artikel 18, eerste lid, bedoeld is vereist.

4. De vergunning vermeldt de bedrijfsleider, door wie aan de gestelde voorwaarde betreffende het volgen van onderwijs wordt voldaan, dan wel, indien niet aan de voorwaarden behoeft te worden voldaan, een bedrijfsleider.

5. De artikelen 5, derde en vierde lid, 7, eerste lid, onder *a*, en 8, derde lid, zijn niet van toepassing.

Artikel 21. 1. Onze Minister kan voorschriften voor ondernemers en bedrijfsleiders vaststellen, strekkende tot naleving van de krachtens artikel 20, eerste lid, gestelde voorwaarden betreffende het volgen van onderwijs.

2. Een met toepassing van artikel 20 verleende vergunning wordt, behoudens indien het derde lid van dat artikel toepassing heeft gevonden, ingetrokken, indien door de ondernemer of door een daarin vermelde bedrijfsleider niet meer wordt voldaan aan de in het eerste lid bedoelde voorwaarden of wordt gehandeld in strijd met een krachtens het eerste lid vastgesteld voorschrift.

3. De vergunning wordt niet ingetrokken, indien van het niet meer voldoen aan de voorwaarden of het handelen in strijd met een voorschrift de ondernemer en de betrokken bedrijfsleider redelijkerwijs geen verwijt kan worden gemaakt.

Artikel 22. Artikel 13, tweede lid, geldt niet ten aanzien van aanvragen om een ontheffing, binnen drie maanden na het tijdstip, waarop deze wet in werking treedt, ingediend door hen, die op dat tijdstip in omstandigheden verkeren als in dat lid vermeld.

Artikel 23. 1. Alvorens een voordracht tot vaststelling, wijziging of intrekking van een maatregel als bedoeld in artikel 1, tweede lid, onder *a*, 3, tweede lid, onder *n*, 4, eerste of derde lid, of 20, derde lid, te doen dan wel een beschikking krachtens artikel 13, zevende lid, 20, eerste lid, of 21, eerste lid, te nemen, hoort Onze Minister een commissie als bedoeld in artikel 43 van de Wet op de Bedrijfsorganisatie (*Stb.* 1950, K 22).

2. De commissie hoort het Hoofdbedrijfschap voor de Detailhandel en, voor zover het een maatregel als bedoeld in artikel 1, tweede lid, onder *a*, betreft, het Hoofdbedrijfschap Ambachten. Zij kan ook anderen horen.

Artikel 24. Een beschikking krachtens artikel 4, tweede lid, 5, eerste lid, 13, zevende lid, 15, derde lid, 20, eerste lid, of 21, eerste lid, wordt in de *Staatscourant* bekendgemaakt.

Artikel 25. In de Vestigingswet Bedrijven 1954 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. in artikel 2, eerste lid, wordt in plaats van: „en de bedrijven, bedoeld in artikel 3, eerste lid, van de Drank- en Horecawet” gelezen: „, de bedrijven, bedoeld in artikel 3, eerste lid, van de Drank- en Horecawet, en de detailhandel, bedoeld in artikel 3, eerste lid, van de Vestigingswet detailhandel”;

B. in artikel 10, eerste lid, wordt onderdeel *b* gelezen:

„*b.* indien redelijkerwijs moet worden aangenomen, dat een daarin te vermelden bedrijfsleider of beheerder, anders dan overeenkomstig een voorlopige vergunning of een ontheffing krachtens deze wet of de Vestigingswet detailhandel, tevens bedrijfsleider of beheerder in de zin van deze of genoemde wet buiten de betrokken onderneming, of, voor zoveel de beheerder van een onderdeel ener onderneming betreft, tevens beheerder buiten dat onderdeel zal zijn;”;

C. artikel 11, eerste lid, wordt als volgt gewijzigd:

1. onderdeel *d* wordt gelezen:

„*d.* wanneer een daarin vermelde bedrijfsleider of beheerder, anders dan overeenkomstig een voorlopige vergunning of een ontheffing krachtens deze wet of de Vestigingswet detailhandel, tevens bedrijfsleider of beheerder in de zin van deze of genoemde wet buiten de betrokken onderneming, of, voor zoveel de beheerder van een onderdeel ener onderneming betreft, tevens beheerder buiten dat onderdeel wordt;”;

2. de aan het slot van onderdeel *e* geplaatste punt wordt vervangen door een puntkomma, waarna een nieuw onderdeel wordt opgenomen, luidende:

„*f.* wanneer een daarin vermelde bedrijfsleider of beheerder deze hoedanigheid op het tijdstip, waarop met de bedrijfsuitoefening een aanvang wordt gemaakt, niet bezit, onmiddellijk na dat tijdstip.”;

D. in artikel 12, tweede lid, wordt in de tweede volzin na: „een nieuwe vergunning” opgenomen: „of een ontheffing als in artikel 15 bedoeld ten aanzien van het betrokken bedrijf”;

E. artikel 15 wordt als volgt gewijzigd:

1. de aanhef van het eerste lid wordt gelezen:

„1. Onze Minister van Economische Zaken verleent van een bij een vestigingsbesluit gegeven verbod tot uitoefening van een daarbij aangewezen bedrijf op aanvraag ontheffing.”;

2. in het eerste lid wordt de aan het slot van onderdeel *b* geplaatste punt vervangen door een puntkomma, waarna een nieuw onderdeel wordt opgenomen, luidende:

„*c.* indien het bepaalde in een richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen met betrekking tot de vestiging van natuurlijke personen en vennootschappen op het grondgebied van een der Lid-Staten van de Europese Economische Gemeenschap of met betrekking tot het verrichten van diensten door natuurlijke personen en vennootschappen op dat grondgebied, tot het verlenen van een ontheffing aanleiding geeft.”.

Artikel 26. *Vervallen.*

Artikel 27. Ten aanzien van de wijziging of intrekking van krachtens de Vestigingswet Bedrijven 1954 vastgestelde vestigingsbesluiten en vestigingbeschikkingen, welke voortvloeit uit de wijziging van artikel 2, eerste lid, van die wet, aangebracht bij artikel 25, onder A, zijn de artikelen 4, derde en vierde lid, en 16, tweede lid, van genoemde wet niet van toepassing.

Artikel 28. De Wet op de economische delicten wordt als volgt gewijzigd:

aan artikel 1, onder 4°, wordt toegevoegd:

„de Vestigingswet detailhandel, de artikelen 3, 13, vierde lid, 16 en 17;”.

Artikel 29. Provinciale staten en de gemeenteraad zijn niet bevoegd regelen te stellen, waarbij de uitoefening van de detailhandel afhankelijk wordt gesteld van het voldoen aan eisen van kredietwaardigheid of bekwaamheid.

Artikel 30. Deze wet kan worden aangehaald als Vestigingswet detailhandel.

Artikel 31. Deze wet treedt in werking op een door Ons te bepalen tijdstip.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Staatssecretaris van Economische Zaken,